

kommunernes styrelse kun kan ske efter tilsynsmyndighedens begæring, jf. afsnit 6.5. (den foreslåede bestemmelse i lovens § 61, jf. lovforslagets § 1, nr. 17).

2.1.3. Ud over de nævnte 13 forslag til ændring af lov om kommunernes styrelse indeholder Ekspertgruppens betænkning også fire forslag, der ikke kræver ændring af lov om kommunernes styrelse, men som regeringen vil tage de fornødne skridt til at gennemføre administrativt. Det drejer sig om følgende forslag:

- en anbefaling om, at Budget- og regnskabsudvalget udarbejder forslag til nærmere formkrav for præsentationen af kommunernes årsregnskab i en egentlig årsrapport. Den fornødne bemyndigelse til, at indenrigs- og sundhedsministeren kan udstede regler herom, findes i lov om kommunernes styrelse §§ 46 og 54.
- en henstilling om, at Budget- og regnskabsudvalget nærmere overvejer, om der ved opgørelsen af kommunernes regnskaber bør benyttes samme vurderingsprincip ved opgørelsen af finansielle aktiver og passiver som i den private sektor, således at forudsigelige værditab og gevinster indregnes og ikke nødvendigvis afventer en udmøntning i betalingsstrømme. Den fornødne bemyndigelse til, at indenrigs- og sundhedsministeren kan udstede regler herom, findes i lov om kommunernes styrelse §§ 46 og 54.
- en henstilling om, at Budget- og regnskabsudvalget udarbejder forslag til regler for bestyrelsen af kommunernes kasse- og regnskabsvæsen, der indebærer, at kommunernes kasse- og regnskabsvæsen bestyres i overensstemmelse med god bogføringsskik. Den fornødne bemyndigelse til, at indenrigs- og sundhedsministeren kan udstede regler herom, findes i lov om kommunernes styrelse § 46.
- et forslag om, at de løbende likviditetsopgørelser efter kassekreditreglen, som Ekspertgruppen foreslår skal udarbejdes til kommunalbestyrelserne, sendes til Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Den fornødne bemyndigelse findes i lov om kommunernes styrelse § 63.

2.1.4. Det er regeringens opfattelse, at der med gennemførelsen af disse 17 forslag, Ekspertgruppen i enighed har foreslået, skabes et godt grundlag for, at såvel det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem som revisionen, de kommunale tilsynsmyndigheder og Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan få forbedret mulighederne for indsigt i den kommunale administration og i kommunernes økonomiske forhold. En gennemførelse af disse forslag vil betyde en svækkelse af borgmesterens mulighed for egenhændigt at admini-

strere kommunens forhold i strid med lovgivningen og kommunalbestyrelsens beslutninger. Forslagene vil sikre, at det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem har de fornødne værktøjer til at udøve det grundlæggende medansvar, vedkommende har for den kommunale administration, herunder på det økonomiske område, og forslagene vil forbedre revisionens, kommunaltilsynets og Indenrigs- og Sundhedsministeriets muligheder for at udfylde deres kontrollerende funktioner. Efter regeringens opfattelse sikrer de fremsatte forslag samtidig en sund balance mellem på den ene side hensynet til at sikre blandt andet det enkelte kommunalbestyrelsesmedlems adgang til indsigt i den kommunale administration og på den anden side at sikre kommunerne de fornødne frihedsgrader til selv at tilrettelægge procedurerne for den kommunale administration og tildele de fornødne ressourcer hertil.

2.2. Forslag til en tilsynsreform på baggrund af overvejelserne i Klagerreformudvalget

2.2.1. Den 22. juli 1997 nedsatte indenrigsministeren et udvalg vedrørende retlig kontrol med kommunale og amtskommunale beslutninger (Klagerreformudvalget). Baggrunden for nedsættelsen af Klagerreformudvalget var bl.a. det forhold, at der var mange aktører – klageinstanser, de almindelige kommunale tilsynsmyndigheder, ministerierne i kraft af deres ulovbestemte overtilsyn samt Folketingets Ombudsmand – der alle i forskelligt omfang og med forskellige reaktionsmuligheder havde kompetence til at efterprøve kommunale og amtskommunale afgørelser m.v. Kompetencefordelingen mellem de forskellige myndigheder kunne give anledning til tvivl. Særligt vedrørende de almindelige kommunale tilsynsmyndigheder gjaldt, at tilsynsmyndighedernes organisation var begrundet i historiske forhold. Som følge af, at det tilsyn, som udøvedes af de almindelige kommunale tilsynsmyndigheder, var ændret fra at være et godkendelsestilsyn til det nuværende legalitetstilsyn, var en reform af myndighedernes organisation i stigende grad blevet aktualiseret.

Udvalget fik i kommissoriet bl.a. til opgave at overveje spørgsmålet om forholdet mellem på den ene side det almindelige kommunale tilsyn og på den anden side rekurs- og klageinstanser og sektortilsynet samt vurdere, hvorvidt der var behov for ændringer i de almindelige kommunale tilsynsmyndigheders opgaver og organisation. I udvalgets overvejelser skulle særligt inddrages hensynet til en klar kompetencefordeling med henblik på at skabe et for borgerne mere effektivt og overskueligt klage- og tilsynssystem.